

Beste vriend,

Om 8u15 op 6 augustus 1945 was ik, Setsuko Thurlow, een 13-jarig schoolmeisje. Ik was getuige van de verblindende lichtflits boven Hiroshima, de schokgolf die alle gebouwen platgooide, de hitte van meer dan 4000 graden Celsius en de contaminatie door de straling van 1 enkele atoombom.

Een mooie heldere ochtend werd schemerdonker door de rook en het stof die uit de paddenstoelwolk rees, doden en gewonden lagen overal op de grond, wanhopig smekend naar water en verstoken van enige medische hulp. Een altijd maar groter wordende vuurstorm en de geur van verbrand vlees ging in de lucht.

Vele overlevenden van de atoombommen over Hiroshima en Nagasaki zijn de jongste jaren gestorven, terwijl hun dromen over de afschaffing van kernwapens on vervuld bleven. Hun credo was 'De afschaffing van kernwapens *tijdens* ons leven'.

Een maand geleden was ik aanwezig op een heel bijzonder moment. Op 7 juli 2017 nam een meerderheid van de landen in de wereld een verdrag aan dat kernwapens verbiedt. Hier was ik al zeven decennia op aan het wachten en ik ben zo blij dat het ogenblik eindelijk aangebroken is.

Het is een historische doorbraak, dit betekent *het begin van het einde van kernwapens*.

Setsuko Thurlow eindigt met een oproep: kan u ons helpen door uw regering te vragen dit verdrag te tekenen?

U kan uw VN-ambassadeur een email sturen en/of mee de brief tekenen aan uw regering.

Het aantal mensen die zich het catastrofale lijden veroorzaakt door de kernwapens in Hiroshima en Nagasaki herinneren neemt af. Maar diegenen van ons die er wel nog zijn, zijn er heel trots op dat wij kernwapens nog *tijdens* ons leven verboden hebben!

Hoogachtend Setsuko Thurlow, vredesactiviste en overlevende van de atoombom op Hiroshima